



Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository



Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Mth SUE h b E J P U F U P U E E

W

J. S. U.
Aug 10 - 7.

825
—
2.37

2.37

19 NOV 20

2-37
M

ՊԱՏԱՆԻԿՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ

Հ Ա Տ Ո Ր Թ Ի Լ 7

ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ Ե. ՀԱԻԹՈՐՆ Է

Մ Ի Տ Ա Ս

ՆԱԿԻՒՄ ԳՐԱԿԱՆ ԶՈՒՄԸ

Թրգմ. Լեւոն Պ. Գալեմեարեան

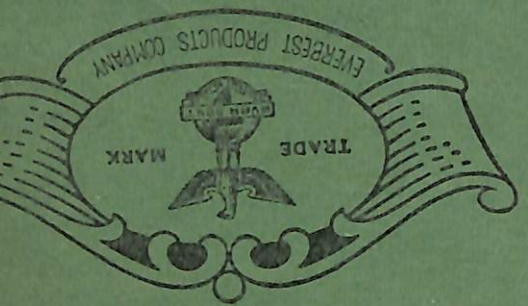
Հրատարակութիւն «ԱՍՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ» Տպագրատան
25, Շարա Թեվեթիբ, Գանիրե, Եզիպսոս

Classe

Apartment a

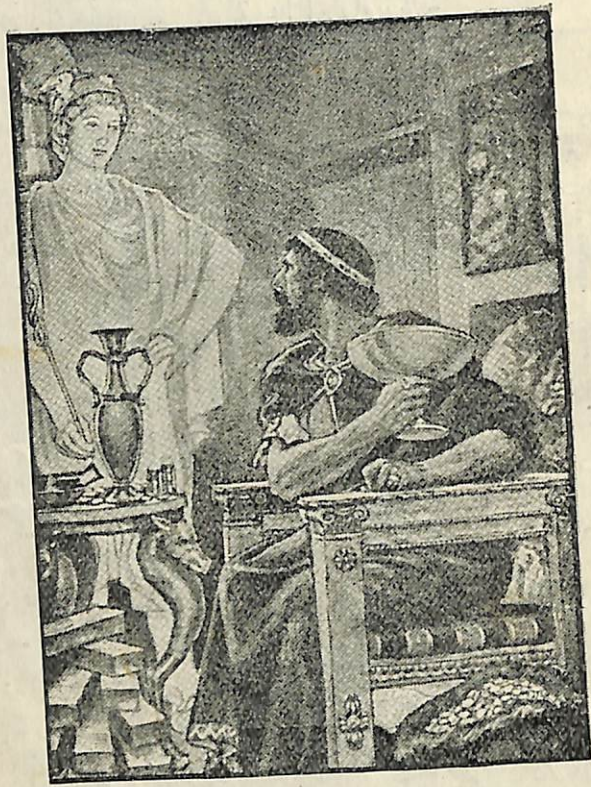
d

Gahier



PAPETERIE-EVERBEST





Մ Ի Տ Ա Ս

Ա.

Մ Ի Տ Ա Ս Ի Ա Գ Ա Ն Ո Ւ Յ Ի Ի Ն Ը

Գ-11086-52 / 2348-55

Փորձանոսիկն, Մխտա անուն՝ հարուստ թագաւոր մը կ'ապրէր: Փոքր աղջիկ մ'ուսէր, որուն մտախն եւ միտջն կրնամ պատմել ձեզի: Իր անունը կամ երբեք չիմացայ, կամ թէ բոլորովին մոռցած եմ: Եւ որովհետեւ կը սիրեմ փոքր աղջիկներուն արատաւոր անուններ ապ, զայն պիտի կոչեմ Ոսկեմարի:

Մխտա թագաւորը աշխարհի մէջ ամէն բանէ աւելի ոսկին կը սիրէր. իր թագաւորական թագին մեծ արժէք կ'ուստոր պարզապէս աստ'ր համար, որ ան այդ մետաղէն շինուած էր: Եթէ ուրիշ որեւէ բան կար, որ չափով մը սիրելի եղած էր իրեն, այդ ալ իր փոքր աղջիկն էր, որ յաճախ զուար-

Հեմէն Եւ Միսսա (սեւ էջ 6



թութեամբ իր գահին պատուանդանին շուրջ
կը խաղար: Բայց Միտաս՝ քանի սիրէր
իր դուստրը, այնքան աւելի կը սաստկանար
իր փափաքը՝ հարստութիւն գեղեցիլու: Խեղճը
կը խորհէր թէ՛ լաւագոյն բանը որ կրնար
ընել իր սիրելի աղջկան համար, ամենամեծ
գումարը կտակելն էր անոր: Այնպէս որ,
իր ամբողջ խորհուրդն ու ժամանակը յատ-
կացուց միայն այդ նպատակին:

Վերջապէս, (ինչպէս մարդիկ անխոհեմ
կը դառնան եթէ միշտ հետամուտ չըլլան ի-
մաստութեան), Միտաս այնքան սառջ գնաց
իր անմտութեան մէջ, որ կ'ուզէր ամէն բան
սակի տեսնալ, ու ինչ որ սակի չէր խտակի
էր իրեն:

Սովորութիւն ըրած էր օրուան մեծա-
գոյն մասը անցնել մութ, տխրատե-
սիլ, գեանայարկ սենեակի մը մէջ, ուր կը
պահէր իր հարստութիւնը:

Այս մութ ծակը — զոր հազիւ կարելի էր
զնշանէ մը գոնողանել — միակ վայրն էր
ուր Միտաս կ'երթար՝ երբ ուզէր ուրախաց-
նել ինքզինքը: Գուռը զգուշութեամբ
կզպիւէ վերջ, տարակ մը սակի դրամ, ու-
կիէ մեծ բաժակ մը, սակի ծանր կտոր մը,
և կամ սակեփոշի չափելու աման մը կ'առ-
նէր, կը բերէր զայն սենեակի մէկ մութ ան-
կիւնէն՝ զանձարանին միակ, նեղ պատուհա-

նէն ներս ցոլացող լոյսին մօտ, ու կը դիտէր
երկար: Լոյսին արժէք կ'ուտար անոր հա-
մար միայն, որ աւանց անոր իր գանձերը
չպիտի չաղշողային: Յետոյ ունեցած սակի
գրամները կը համբէր, սակի կտորները վէր
կը նետէր ու վայր ինկած տաննին կը բըն-
նէր զանձնք, մատներովը կը խոսնէր սակե-
փոշին, սակի բաժակի մը փայլուն մակերեսին
վրայ ցոլացող իր գոտարթ գէժքը կը դիտէր
ու ինքնիբեւ կ'ըսէր. «Օ՛, Միտաս, Միտաս,
հարուստ, թագաւոր Միտաս, ս'ըբան եր-
ջանիկ ես գուն»): Բայց ակունիք բռն էր այդ
ծիծաղաչարժ գէժքը, որ բաժակէն հա՛ իրեն՝
կը ժպտէր: Կործես բաժակը, գլխակից
անոր անմտութեան, քիթ բերան ծակով
կը ծաղրէր զինք:

Միտաս ինքզինքը երջանիկ կը կոչէր,
բայց և այնպէս կ'զգար թէ տակաւին
պէտք եղած երջանկութիւնը չ'ունէր: Ամե-
նամեծ հաճոյքը միայն այնտեսն պիտի ու-
նենար՝ երբ ամբողջ աշխարհ իր գանձարա-
նը ըլլար, լեցուն գեղին մետաղներով:

Բ.

ՇԵՐՄԷՍԻ ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Օր մը, Միտաս՝ շատ սովորակունին գան-
ձարան մասն էր, երբ՝ յանկարծ նշմարեց որ

չուք մը ինկաւ իր սնկեկոյտին վրայ ու վեր նայելով՝ կարմրագոյն այտերով, զուարթ օտարական մը տեսաւ, հանդարտ կեցած՝ նեղ լուսամուտէն եկող լոյսին մէջ :

Միտաս յիշեց թէ՛ դուռը լաւ մը կղզւած էր, և թէ՛ ոչ մէկ մահկանացու կրնար զոյն բանով՝ գոնձարան մտնելու համար: Եզրուկացու թիւնը սա եզու, որ իր այցելուն հասարակ մահկանացու մը չէր կրնար ըլլալ :

Օտարականը դիտեց սենեակը, ու անոր պարտենակութիւնը նկատի առնելէ վերջ, զարձաւ Միտասին ու ըսաւ .

— Բարեկամս, դուն հարուստ մարդ մըն ես : Կը խորհիմ թէ՛ չկայ աշխարհի մէջ ուրիշ սենեակ մը, ուր այսքան դրամ հաւաքուած է :

— Ի՞նչ թէ շատ այո՛, պատասխանեց Միտաս, դժգոհ եղանակով մը: Բայց, վերջապէս, ասոնք ոչինչ կ'արժեն երբ նկատի առնուի թէ ամբողջ կեանք մը մաշեցուցած եմ՝ գոնոնք ձեռք ձգելու համար : Եթէ մարդ մը կարենար հազար տարի սպրիլ, հարստանալու ժամանակ կ'ունենար . . . :

— Ի՞նչ, բացադանչեց օտարականը, ուրեմն զեռ դժգոհ ես :

Միտաս գլուխը շարժեց :

— Խնդրեմ՝ ըտէ՛ք, ի՞նչ կրնայ գոհացնել ձեզ, հարցուց օտարականը :

Միտաս լուս, կը խոկար : Յետոյ փայլուն գաղափար մը յղացաւ իրապէս, իր սիրած մետաղին չափ փայլուն գիւտ ժըն էր այդ :

Գլուխը վեր առնելով, նայեցաւ օտարականին լուսաւոր դէմքին :

— Լա՛ւ, Միտաս, ըսաւ այցելուն, կը հասկնամ թէ մաքիդ մէջ բան մ'ունիս որ պիտի գոհացնէ քեզ : Պտամէ ինձ, ի՞նչ է փափաքդ :

— Միմիայն սա՛ : Չանձրացած եմ անագին դժուարութեամբ հարստութիւն գիպելէ լաւագոյնս կ'ընեմ, շո՛ւս ջնջին կ'ըլլայ արդիւնքը : Փափաքս սա է քե, ի՛նչ բանի որ դպիմ ոսկիի վերածուի : »

Օտարականը այնքան ժպտեցաւ, որ կարծես սենեակը արեւէն ըխող ճառագայթներու ոլորումի մը տակ կը լուսաւորուէր, ու սակիները աւելի եւս կը փայլէին :

— «Ոսկեղէն Հսո՞ւմը», բացադանչեց օտարականը: Անչուշա, պատիւներու սրժանի ես այսքան փայլուն գաղափար մը ունեցած ըլլալուդ համար : Բայց վստահ ես որ այս պիտի գոհացնէ քեզ :

— Ի՞նչպէս թէ չէ, ըսաւ Միտաս :

— Ու ստոր ախրա՛ած ըլլալուդ համար երբեք չդիտի՛ գլջաք :

— Ինչո՞ւ գլջամ, պիտեց Միտաս, զիս

կատարելապէս երջանիկ ընելու համար աս-
կէ ուրիշ բանի չեմ բողձար :

— Հեռեւարար, ուզածիդ պէս թող
ըլլայ, ըսաւ օտարակիւնը, ու ձեռքը վեր-
ցնելով հրածեղա առաւ ու մեկնեցաւ, ըսե-
լով:— Վաղը, արշալոյսին՝ Ոսկեղէն Հպումը
պիտի արուի քեզի :

Գ.

ՕՏԱՐԱԿԱՆՆԻՆ ՆՈՒԷՐԸ

Յաջորդ օրը, Միտաս արթնցաւ երբ
արեւին առաջին ճառագայթները, պոտուհա-
նէն ներս, կ'ոսկեզօծէին իր ննջատենեակին
ձեղունը : Իրեն այնպէս թուեցաւ թէ՛ այդ
օրուան լոյսը տարբեր փայլք մ'ունէր: Աւելի
ուշադրութեամբ նայեցաւ աչքերուն շէր հա-
ւատար. ոսկիէ, փայլուն անկողնի մը մէջ
կը պառկէր: Ոսկեղէն Հպումը եկած էր...

Անտոնման ուրախութեամբ մը վեր ցատ-
քեց Միտաս. ննջատենեակին մէջ կը վազէր
առդին անդին, իր առջեւ գոնուող ամէն
բաներուն անյագ ցանկութեամբ մը հպելով :
Մահճակալի ցողերէն մէկը բռնեց ու այդ
անմիջապէս՝ ոսկեղէն սիւնի մը փոխ-
ուեցաւ : Պոտուհանի վարագոյրը մէկ կողմ
քաշեց. կերպարը ծանրացաւ իր ձեռքին
մէջ. ամբողջութեամբ ոսկի դարձած էր :

Աճապարանօք հագուստները հագաւ, ու
զմայրեցաւ ինքզինքը ձեռք մը հոյսկապ, ու-
կիիէ զդեատի մը մէջ գտնելով. հագուստը դիւ-
րակորութիւնն ու կակղութիւնը կը պոհէր,
բայց ինք կը կքէր անոր ծանրութեան տակ :
Դուրս հանեց թաշկինակը, որ փոքր Ոսկե-
մարին կտաւէ շինած էր իրեն համար :
Այդ ալ՝ նոյնպէս՝ ոսկի եղաւ. պզտիկ սի-
ւնիի աղջկան ճաշակա-
ւոր, գեղեցիկ կա-
րերը կ'եզերէին զայն
աս կիի թեւերով :

Միտաս հրճուե-
ցաւ իր բարեբախտու-
թեան համար, կար-
ծես պալտաը նեղ
կուգար իրեն :

Սանդուխն երէն
վար իջաւ. սանդուխին
ճողերը, որոնց վրայէն
իր ձեռքը սահեցու-
ցած էր վար իջած ա-
սան՝ամբողջ փարիլուն
ոսկիի վերածուեցան :
Դրան մղրակը վերցուց,
այդ ալ մտի գործու :
Ու պարտեզ մտաւ,



զերերջանիկ կ'զգար ինքզինքը :

Հան, յարգարուամ ամուսներու մէջ՝ կային գոյնզգոյն ծաղիկներ, պէսպէս վարդեր, թարմ ու մառդաշ բողբոջներ, սիրուն ծաղկանց հասակներ : Առտուն այդ զովօզին՝ հեշտալի էր իրենց բուրումը : Իրենց քնքուշ կարմրութեամբը աշխարհի մէջ ամէնէն անուշ ու գեղեցիկ անարարաններէն մէկը կը պարզուէր հոն՝ վարդերը՝ այդ առաւօտ՝ ս'րքան անուշ կ'երեւային իրենց համեա գոյներով : Սակայն Միտաս գիտէր միջոցաւ մը վարդերը աւելի թանկագին դարձնել և թագաւորը յանձն ստաւ մտցատէ մտցաւ երթալ ու գործածել իր մոզական հպումը : Ամէն ծաղիկ ու բողբոջ սակի կը վերածուէր :

Երբ այս հրաշալի գործողութիւնը տւարտելու վրայ էր, Միտաս թագաւորը նախամաշի հրաւիրուեցաւ . ու առտուն այդ օդը ախորժակը գերազանցօրէն սրած ըլլալով ամապարեց կա պարտ հանիլ :

Իրապէս չեմ գիտեր թէ թագաւորական նախամաշը ինչպէս կը պատրաստուէր Միտասի ժամանակները :

Սակայն, կ'ենթագրեմ թէ՛ այս բացառիկ առտուն նախամաշը կը բաղկանար կարկանդակներէ, փոքր, քաղցրահամ խոյտաձուկերէ, ստակուած գետնախնձորներէ,

թարմ հաւկիթներէ, ու սուրճէ . իսկ աղջըկան, Ոսկեմարիի, համար աման մը հաց ու գաւաթ մը կաթ բերուած էր :

Դ.

ՈՍԿԻԷ ՆԱԽԱՃԱՇԸ

Փոքր Ոսկեմարին տակաւին չէր եկած : Հայրը հրամայեց որ կանչեն զինքը, ու ինք սեղան նստած կ'սպասէր իր աղջկան : Իրականութեան մէջ՝ Միտաս շատ կը սիրէր իր դուստրը, ու այս առաւօտ ամէն օրուրնէ տարբեր էր իր սէրը, որովհետև բախտը ժպտած էր իրեն :

Շատ չանցած Ոսկեմարին կամացուկ մը ու անտարբեր բացաւ դուռը ու ցուցուց ինքզինքը . գոզնոցովը իր աչքերը կը սըրբէր, կը հեծկրտար, կարծես բանէ մը վշտացած էր :

— Ի՞նչ ունիս փոքրիկս, հարցուց Միտաս :

Ոսկեմարին աւանց իր գոզնոցը երեսէն վար իջեցնելու, ձեռքը իրեն երկնցուց, ուր բռնած էր վարդ մը, որ Միտաս տակաւին նոր կերպարանախոխած էր :

— Ի՞նչ գեղեցիկ, բացազանչեց հայրը, ու ի՞նչ կայ այդ հրաշալի, սակի վարդին մէջ որ քեզ վիշտ կը պատճառէ :

— Սիրելի հայր, հեծկրտոց պզտիկը, գեղեցիկ չէ. ոչխարճիս ամենագարչելի ծաղիկն է այս: Հազուստնեք հագուել լինի՞նք պէս վերջ, պարտեղ վազեցի վարդեր ժողուելու համար, գլխեմ թէ շատ կը սիրես զանոնք, մանուածնդ երբ տանք փոքր աղջկանդ ձեռքով հաւաքուած ըլլան: Բայց, առնդ...: Ի՞նչ մեծ դժբախտութիւն: Բայր գեղեցիկ վարդերը, որոնք այդքան բուրմնաւէտ էին, ու տեսքով՝ ա՛յնքան հիշարան, թաւամած, սնկեղան դարձած էին: Անոնք դեղնած են. նայեցէ՛ք, այլեւս հոս չ'ունին...:

— Ի՞մ սիրելի, անուշիկ աղջիկս, տաղը համար մի լար... ըսաւ Միտաս. կ'ամբընար խոտովանելու թէ՛ զանոնք ինք փոխած ու բերած էր այդ վիճակին, որ այնքան գէշ կ'աղղէր իր աղջկան. Նստէ՛, նախածաշկ բրէ: Գուն շատ գիւրութեամբ կրնաս տանի վարդ մը, որ հարիւրաւոր տարիներ կրնայ պահուիլ, փոխել մէկ օրուան կեանք ունեցող վարդերու հետ:

— Ես ոչպոյիսի վարդեր չե՛մ ուզեր, դժգո՛հ լացաւ Ոսկեմարին ու ձեռքէն նեակց դոյն: Հոս չսենի, կարծր են տերևները...:

Վերջապէս սեղան նստաւ:

Միեւնոյն ատեն, Միտաս գաւաթ մը



— Ես այսպիսի վարդեր չեմ ուզեր, դժգոհ լացաւ Ոսկեմարին... [ես էջ 12]

սուրճ լեցուց, սրճամանը սակիի վերած-
 ւած էր զայն վար դբած աաննը: Միտաս
 սկսաւ խորհիլ թէ՛ արտակարգ շուայու-
 թիւն մը պիտի ըլլար իրեն պէս պարզ
 սովորութեանց տէր թագաւորի մը համար,
 նախաճաշել սակեղէն ամաններու մէջ:

Կը շուարէր թէ ի՞նչպէս պիտի կըը-
 նար իր գանձերը ապահով պահել: Խո-
 հանոցի պահարանները չէին կընար վատա-
 հելի տեղ մ'ըլլալ՝ այդպիսի թանկարժէք
 սակիէ աւարկաներու համար:

Այս խորհուրդէն տարուած՝ դգալ մը
 սուրճ տարաւ բերանը, ու հեղուկը հալած
 սակիի փոխուեցաւ, ու վայրկեան մը չան-
 ցած միտմոյլ սակի էր արդէն:

— Հէ՞, բացազանչեց Միտաս, յանկար-
 ծակիի եկած:

Պզտիկ խոյտաճուկ մը նկատեց ամանին
 մէջ և իր մատովը դպաւ անոր պոչին, ու մեծ
 եղաւ սոսկումը երբ ան անմիջապէս փո-
 խուեցաւ հրաշալիօրէն տապկուած սակի ձու-
 կի մը:

Այս արտաւոյց բան է, խորհեցաւ ան.
 իր աթռչին կռնակին յենելով: Ու
 նախանձատ գիտեց փոքր Ոսկեմարին, որ
 մեծ ախորժակով կ'ուտէր իր նախա-
 ճաշը: Այսքան սուղ նախաճաշ մը իմ սու-
 ջեւս, և սակայն ուսուելիք ո՛չ մէկ բան:

Ե.

Ո Ս Կ Ի Է Ա Ղ Ջ Ի Կ Ը

Իմ սիրելի, պզտիկ բարեկամներս, եր-
 բեք լամ՞ծ էք այսքան տխուր, այսքան
 խղճալի սրտագոյ մը: Այդ ամենաճոխ նա-
 խաճաշն էր, որ կընար թագաւորի մը տու-
 ջեւ հանուելի: Սակայն, անոր ճոխութիւնը
 ոչինչ կ'արժէր ու անօգուտ էր ան պարզա-
 պէս: Ամէնէն սուքստ գործաւոր մը, որ գե-
 տին նատելով կը նախաճաշէ կտոր մը չոր
 հաց ու դաւաթ մը ջուր ունենալով իր սու-
 ջեւ, իրապէս շտտ աւելի երջանիկ է, քան
 Միտաս թագաւորը, որուն ախորժանամ կե-
 բակուրները իրենց ծանրութեամբ սակի
 կ'արժէին:

Ու ի՞նչ պիտի ըլլար ասոր վերջը: Ար-
 դէն իսկ նախաճաշէն ելած աաննը չափա-
 դանց անօթի կ'դգար. կէսօրուան ու ի-
 բիկուան ճաշերուն որքան անյոգ պիտի ըլ-
 լար իր ախորժակը: Սակայն քանի՞ օր
 պիտի կընար ազրիլ այս ճոխ կերակուրնե-
 րով:

Այս խորհուրդները այնքան ցաւ պատ-
 ճաւեցին իմաստուն Միտաս թագաւորին, որ
 սկսաւ խորհիլ թէ՛ վերջուպէս՝ աշխտորի մէջ
 միակ փախաքելի բանը հարստութիւն դիզել

չէր : Այնքան մեծ էր անօթութիւնը, ու կացութիւնը այնքան կնճռոտ, որ գտածաղին հասաչեց :

Ոսկեմարին այլևս չէր կրնար այս վիճակին դիմանալ : Վայրկեան մը նստած դիտեց, ու իր ամբողջ ուշիմութեամբը ջանաց դանել թէ ի՞նչ կզտմ էր հօրը : Յետոյ՝ զայն մխիթարելու քաղցր բնագոյն մը մզուած, ելաւ իր անոռնի, վազեց դէպի հօրը ու նետեց իր թեւերը անոր ծանկերուն շուրջ : Հայրը ծռեցու ու համբուրեց զինքը : Երբ զայն թէ իր դուստրին սէրը հազար անգամ տակելի յարգի էր քան այդ ամէնը որ Ոսկեղէն Հոգեմով արժէք ստացած էին :

— Իմ միտի, թանկագին Ոսկեմարիս, ազազակեց ան :

Իսոյց Ոսկեմարին չէր պատասխաներ : Աւանդ . . . :

Որքան աղէտաբեր էր օտարականին նուէրը : Այն վայրկեանին՝ որ Մխասի շըրթունքները դպան Ոսկեմարիի ճակտին՝ փոփոխութիւն մը տեղի ունեցաւ : Իր այնքան աննման, սիրալիր ու վարդազոյն գէմքը փայլուն գեղին գոյն մը ստացաւ, իր այսերուն վրայ արցունքի սակիէ կտթիլներ կայլին : Իր սեւ մանեակներն ալ նոյն գոյնը ստացան : Իր կակուշ ու փոփուկ մարմինը կարծրացաւ հօրը բազուկներուն մէջ : Ի՞նչ սակա-

11086-98011

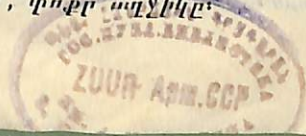
լի դժբախտութիւն, հօրը հարստանալու տենչին զո՞ն կզտմ էր, փոքր Ոսկեմարին այլևս մարդկային արարած մը չէր, այլ սակիէ արձան մը :

Շտա տխուր պատմութիւն մը պիտի ըլլար նկարագրել թէ ի՞նչպէս Մխոտա՝ հակառակ իր կամքին, սկսաւ լալ, ու սաղին անգին զարնել ինքզինքը : Ոչ կրնար դիմանալ նայելու իր այջկան գէմքին, և ոչ ալ կըրնար աչքերը հեռացնել անկէ : Չէր հուստար թէ ան սակիի փոխուած էր . սակայն աչքին առջեւն էր արձանը :

Արատուտայից աչքերը վեր աննկով՝ գաղտագողի կը նայէր, կը տեսնէր դարկահար գէմքը ու կ'ըզար թէ ան վերադին կենդանանալու պէտք ունէր. միտը կը նախընտրէր սակիէն :

Սակայն ի՞նչ կրնար ընել :

Մխասի ձեռքէն բան չէր գտր, սաղին անդին կը զարնուէր, ու կը փափաքէր աշխարհի ամէնէն աղքատ մարդը ըլլալ, ու կորսնցնել իր ամբողջ հարստութիւնը կորնուլ վերադանելու համար իր վարդազոյն այտերով, սիրելի, փոքր այջկիկը :



2.

ՀԵՐՄԷՍԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Միտաս այս վրդովմունքի և վհատութեան մէջ էր, երբ յանկարծ նշմարեց օտարական մը որ դրան մօտ կը կենտր : Առանց խօսքի խոնարհեցաւ, գիտցաւ թէ նոյն այս անձը նուիրած էր այդ աղէտաբեր պարզեւը Ոսկեղէն Հպումը : Օտարականը տակաւին կը ժպտէր, ու կարծես դեղին լոյս մը կը սփռէր ամբողջ աննակին մէջ, կը պայծառացնէր Ոսկեմարին կերպարանքը, ու բոլոր այն տարիաները որոնք Միտասի հպումով փոխւած էին :

— Լաւ, բարեկամ Միտաս, խնդրեմ, խնչպէս, յաջողեցա՞ք. Ոսկեղէն Հպումէն դո՞՞ք էք, հարցուց օտարականը :

Միտաս շարժեց իր դուռը :

— Շատ խեղճ եմ, ըսաւ ան :

— Իրապէս շո՞տ խեղճ, բացառանչեց օտարականը : Ի՞նչպէս կ'ըլլայ այդէնս հաւատարիմ կերպով չգործադրեցիք բրած խտատումս : Մրտիգ փափաքները ամբողջ չունեցա՞ք :

— Ոսկին ամէն բան չէ. ու ես սրբախ սիրելին կորանցուցի, պատասխանեց Միտաս :

— Ի՞նչ կ'ըսէք, ըսել է երէկուընէ ի վեր նոր գի՞ւտ մ'ըրիք, դիտել տուաւ օտարականը : Ըսէ՛. տեսնե՞ք, այս երկու բաներէն ո՞րը աւելի արժէքաւոր է — Ոսկեղէն Հպումը, թէ ոչ գաւաթ մը մաքուր պող ջուր :

— Օրհնեալ ըլլայ ջուրը... ոսկին երբեք չի կրնար թրջել իմ չորցած կոկորդս, բացառանչեց Միտաս :

— Ոսկեղէն Հպումը, թէ ոչ կտոր մը չոր հաց, շարունակեց օտարականը :

— Կտոր մը հաց, ամբողջ աշխարհի ոսկին կ'արժէ. պատասխանեց Միտաս :

— Ոսկիէ Հպումը, թէ ոչ քու ժամ մ'առաջուն փափուկ ու սիրուն պղզտիկ աղջիկդ Ոսկեմարին. հարցուց օտարականը :

— Իմ գաւակս, իմ սիրելի գաւակս, նոյնիսկ իր մէկ ախափոսիկը պիտի չուզէի փոխել այն կարողութեան հետ որ կրնայ ամբողջ աշխարհի զանգուտած ոսկիի կոյտի մը վերածել, ազանգուտեց խեղճ Միտաս :

— Օտարականը լուրջ ակնորդի մը նետելէ վերջ ըսաւ. հիմա աւելի խմատուն ես, թաղաւոր Միտաս : Ես կը հոսկնում որ քու սիրող մարդկային ըլլալէ դադրած, ու ամբողջութեամբ ոսկիի վերածուած չէ : Եթէ իրապէս այդպէս ըլլար քու պար պող :

անյոյս պիտի ըլլար: Պատմէ տեսնեմ Ռոկե-
զէն Հպումէն կ'ուզեմ փրկուիլ:

— Կ'ատեմ վայն, պատասխանեց Մի-
տաս:

Այդ վարկեանին, ճանճ մը թառեցու
իր քթին վրայ, սակայն անմիջապէս վար-
կնկաւ, որովհետեւ այդ ալ ոսկի դարձած
էր: Միտաս դողդոջաց:

— Գնա՛, ուրեմն, ու լողցի՛ր օյն գե-
տին մէջ, որ կը հոսի պարտէզիդ վարի
կողմէն: Այդ ջուրէն աման մը առ, ու
սրահէ ըտոր օյն առարկաներուն վրայ, որ
կ'ուզես իրենց նախկին վիճակին փոխել: Եթէ
լրջութեամբ ու անկեղծութեամբ կատարես
այս, հաւանորժար պիտի ազատիս այդ չարի-
քէն, որ քու ազանութեանդ պատւոյն է:

Միտաս խորհեցաւ, ու երբ իր գը-
լուխը վեր վերցուց, լռասողէմ օտարակա-
նը անձևատցած էր արդէն:

է.

ՆՈՒԷՐԸ ԵՏ Կ'ԱՌՆՈՒԻ

Միտաս առանց ժամանակ անցնելու կա-
ւէ խոշոր կուժ մը խրեց (սակայն տեւիկ,
ստիկա այլևս կաւէ կուժ մը չէր) ու աճա-
սրարեց գետեղերքը հասնիլ: Դէպի մոցաու-

ները կը վազէր իր ամբողջ ուժովը, ըս-
քանչեւ լի բան էր տեսնել որ դպած բո-
լոր տերեւները դեղին դոյն մը կ'ստանային,
կարծես աշունը եկած էր: Գետեղերքը
հասնելուն ուղղակի նետուեցաւ ջուրին
մէջ, սառնոց կոշիկներն իսկ հանելու:

— Փռֆ, փռֆ,
փռֆ, սկսաւ խինջուլ
Միտաս, գլուխը հանե-
լով ջուրէն դուրս: Լաւ,
իրապէս զովացուցիչ
լողանք մըն է այս. կը
յուսամ թէ Ոսկեղէն
Հպումը անձևատցաւ:
Հիմա պէտք է կուժս
լեցնեմ:

Կուժը մխրճեց
ջուրին մէջ, լեցնելու
համար. սիրար ուրա-
խացաւ տեսնելով թէ՛
ոսկի ամանը փոխուե-
ցաւ առաջուան սրորդ
հողէ ամանին: Կ'զգար թէ իր մէջ ալ
փոփոխութիւն մը եղած էր: Իր կուրծ-
քին ճնշումը կարծես կ'անձևատնար ու ինք-
զինքը հանդարտ ու թեթեւ կ'զգար: Ան-



կասկած սիրաը հեղհեղեղ իր մարդկային հոնդամանքը կորսնցուցած էր ու փոխուած անդրդուելի ու զգայազուրկ մեռաղի մը վերածուած. բայց հիմա, կրկին առջի կա- կուզ վիճակը կ'ստանար:

Գեղեցիկ, թարմ մանուշակ մը նշմա- րելով, Մխոտս մօտեցաւ ու դարւ տատր իր մտաովը, մնծ ուրախութիւն պատճառեց ի- րեն տեսնել որ ան պահեց իր ծիրանի գոյ- նը, փոխանակ դալկանալու:

Ոսկեղէն Հպումի անէծքը իրապէս բաժ- նուած էր իրմէ:

Մխոտս թագաւորը պարտա շտապեց ու առաջին գործը եղաւ ասի ասի ջուր սրսկել փոքր Ոսկեմարիի ս- կիէ արձանին վրայ:

Հաղիւ թէ ջուրը դարւ անոր, ուրա- խալի էր տեսնել անոր վարդապոյն գէմքը, կարմիր աշտերը, փնդալը, ու ըրած



զարմացական արտայայտութիւնը, ինքչինքը ջուրի սակ դտած ըլլալուն համար: Ու տա- կաւին հայրը կը շարունակէր ջուրը սրսկել:

— Սիրելի հայր, խնդրե՛մ, մի՛ ընէք անէ՛ք, իմ գեղեցիկ բաճկոնտիս ի՛նչպէս թրջեցիք, այս առաւօտ հագած էի, ըսաւ փոքր աղջիկը:

Ոսկեմարին չէր գիտեր թէ ինք ոսկիէ փոքր արձան մը եղած էր, նոյնիակ չէր կրնար յիշել թէ ինչպէս հօրը գիրքը նեա- ւած էր զայն մխիթարելու համար:

Հայրը անհրաժեշտ չնկատեց պատմել իր սիրալիբ աղջկան թէ՛ որքան անխոհեմ եղած էր ինք, բուսկանացու յետ այնու կեանքովը ցուցնելով թէ ո՛րքան փոխուած էր: Նոյն առաւօտ իր փոքր աղջիկը պարտեղ առաջնորդեց, և մնացած ջուրը սրսկեց մացաններու ու վարդերու վրայ, ու ոսկիէ վարդերը ամբողջ փոխուեցան բու- րումնաւէտ, գեղեցիկ, կարմիր ծաղիկներու:

Ոսկեղէն Հպումին երկու բան սորվեցաւ Մխոտս թագաւորը, և մտքէն չհանեց զա- ննք մինչեւ իր կեանքին վերջը: Առաջին, դեռին նուագները ոսկիի պէս կը փայլէին, երկրորդ, փոքր Ոսկեմարիին մտղերը ու- կիէ գոյն մ'ունէին որ երբեք չէր նկա-

տոճ հոսիտայէն : Միտաս այդ օրէն սկսեալ
տանց սակին. սիրեց միայն այն ոտկեզոյն
մազերը որ կը կը մայրիկն ազջկանը
հոսի :



2	30	2	32	2	34	2	36	2	38	2	40	2	42	2	44	2	46	2	48	2	50	2	52	2	54	2	56	2	58	2	60	2	62	2	64	2	66	2	68	2	70	2	72	2	74	2	76	2	78	2	80	2	82	2	84	2	86	2	88	2	90	2	92	2	94	2	96	2	98	2	100	2	102	2	104	2	106	2	108	2	110	2	112	2	114	2	116	2	118	2	120	2	122	2	124	2	126	2	128	2	130	2	132	2	134	2	136	2	138	2	140	2	142	2	144	2	146	2	148	2	150	2	152	2	154	2	156	2	158	2	160	2	162	2	164	2	166	2	168	2	170	2	172	2	174	2	176	2	178	2	180	2	182	2	184	2	186	2	188	2	190	2	192	2	194	2	196	2	198	2	200	2	202	2	204	2	206	2	208	2	210	2	212	2	214	2	216	2	218	2	220	2	222	2	224	2	226	2	228	2	230	2	232	2	234	2	236	2	238	2	240	2	242	2	244	2	246	2	248	2	250	2	252	2	254	2	256	2	258	2	260	2	262	2	264	2	266	2	268	2	270	2	272	2	274	2	276	2	278	2	280	2	282	2	284	2	286	2	288	2	290	2	292	2	294	2	296	2	298	2	300	2	302	2	304	2	306	2	308	2	310	2	312	2	314	2	316	2	318	2	320	2	322	2	324	2	326	2	328	2	330	2	332	2	334	2	336	2	338	2	340	2	342	2	344	2	346	2	348	2	350	2	352	2	354	2	356	2	358	2	360	2	362	2	364	2	366	2	368	2	370	2	372	2	374	2	376	2	378	2	380	2	382	2	384	2	386	2	388	2	390	2	392	2	394	2	396	2	398	2	400	2	402	2	404	2	406	2	408	2	410	2	412	2	414	2	416	2	418	2	420	2	422	2	424	2	426	2	428	2	430	2	432	2	434	2	436	2	438	2	440	2	442	2	444	2	446	2	448	2	450	2	452	2	454	2	456	2	458	2	460	2	462	2	464	2	466	2	468	2	470	2	472	2	474	2	476	2	478	2	480	2	482	2	484	2	486	2	488	2	490	2	492	2	494	2	496	2	498	2	500	2	502	2	504	2	506	2	508	2	510	2	512	2	514	2	516	2	518	2	520	2	522	2	524	2	526	2	528	2	530	2	532	2	534	2	536	2	538	2	540	2	542	2	544	2	546	2	548	2	550	2	552	2	554	2	556	2	558	2	560	2	562	2	564	2	566	2	568	2	570	2	572	2	574	2	576	2	578	2	580	2	582	2	584	2	586	2	588	2	590	2	592	2	594	2	596	2	598	2	600	2	602	2	604	2	606	2	608	2	610	2	612	2	614	2	616	2	618	2	620	2	622	2	624	2	626	2	628	2	630	2	632	2	634	2	636	2	638	2	640	2	642	2	644	2	646	2	648	2	650	2	652	2	654	2	656	2	658	2	660	2	662	2	664	2	666	2	668	2	670	2	672	2	674	2	676	2	678	2	680	2	682	2	684	2	686	2	688	2	690	2	692	2	694	2	696	2	698	2	700	2	702	2	704	2	706	2	708	2	710	2	712	2	714	2	716	2	718	2	720	2	722	2	724	2	726	2	728	2	730	2	732	2	734	2	736	2	738	2	740	2	742	2	744	2	746	2	748	2	750	2	752	2	754	2	756	2	758	2	760	2	762	2	764	2	766	2	768	2	770	2	772	2	774	2	776	2	778	2	780	2	782	2	784	2	786	2	788	2	790	2	792	2	794	2	796	2	798	2	800	2	802	2	804	2	806	2	808	2	810	2	812	2	814	2	816	2	818	2	820	2	822	2	824	2	826	2	828	2	830	2	832	2	834	2	836	2	838	2	840	2	842	2	844	2	846	2	848	2	850	2	852	2	854	2	856	2	858	2	860	2	862	2	864	2	866	2	868	2	870	2	872	2	874	2	876	2	878	2	880	2	882	2	884	2	886	2	888	2	890	2	892	2	894	2	896	2	898	2	900	2	902	2	904	2	906	2	908	2	910	2	912	2	914	2	916	2	918	2	920	2	922	2	924	2	926	2	928	2	930	2	932	2	934	2	936	2	938	2	940	2	942	2	944	2	946	2	948	2	950	2	952	2	954	2	956	2	958	2	960	2	962	2	964	2	966	2	968	2	970	2	972	2	974	2	976	2	978	2	980	2	982	2	984	2	986	2	988	2	990	2	992	2	994	2	996	2	998	2	1000	2	1002	2	1004	2	1006	2	1008	2	1010	2	1012	2	1014	2	1016	2	1018	2	1020	2	1022	2	1024	2	1026	2	1028	2	1030	2	1032	2	1034	2	1036	2	1038	2	1040	2	1042	2	1044	2	1046	2	1048	2	1050	2	1052	2	1054	2	1056	2	1058	2	1060	2	1062	2	1064	2	1066	2	1068	2	1070	2	1072	2	1074	2	1076	2	1078	2	1080	2	1082	2	1084	2	1086	2	1088	2	1090	2	1092	2	1094	2	1096	2	1098	2	1100	2	1102	2	1104	2	1106	2	1108	2	1110	2	1112	2	1114	2	1116	2	1118	2	1120	2	1122	2	1124	2	1126	2	1128	2	1130	2	1132	2	1134	2	1136	2	1138	2	1140	2	1142	2	1144	2	1146	2	1148	2	1150	2	1152	2	1154	2	1156	2	1158	2	1160	2	1162	2	1164	2	1166	2	1168	2	1170	2	1172	2	1174	2	1176	2	1178	2	1180	2	1182	2	1184	2	1186	2	1188	2	1190	2	1192	2	1194	2	1196	2	1198	2	1200	2	1202	2	1204	2	1206	2	1208	2	1210	2	1212	2	1214	2	1216	2	1218	2	1220	2	1222	2	1224	2	1226	2	1228	2	1230	2	1232	2	1234	2	1236	2	1238	2	1240	2	1242	2	1244	2	1246	2	1248	2	1250	2	1252	2	1254	2	1256	2	1258	2	1260	2	1262	2	1264	2	1266	2	1268	2	1270	2	1272	2	1274	2	1276	2	1278	2	1280	2	1282	2	1284	2	1286	2	1288	2	1290	2	1292	2	1294	2	1296	2	1298	2	1300	2	1302	2	1304	2	1306	2	1308	2	1310	2	1312	2	1314	2	1316	2	1318	2	1320	2	1322	2	1324	2	1326	2	1328	2	1330	2	1332	2	1334	2	1336	2	1338	2	1340	2	1342	2	1344	2	1346	2	1348	2	1350	2	1352	2	1354	2	1356	2	1358	2	1360	2	1362	2	1364	2	1366	2	1368	2	1370	2	1372	2	1374	2	1376	2	1378	2	1380	2	1382	2	1384	2	1386	2	1388	2	1390	2	1392	2	1394	2	1396	2	1398	2	1400	2	1402	2	1404	2	1406	2	1408	2	1410	2	1412	2	1414	2	1416	2	1418	2	1420	2	1422	2	1424	2	1426	2	1428	2	1430	2	1432	2	1434	2	1436	2	1438	2	1440	2	1442	2	1444	2	1446	2	1448	2	1450	2	1452	2	1454	2	1456	2	1458	2	1460	2	1462	2	1464	2	1466	2	1468	2	1470	2	1472	2	1474	2	1476	2	1478	2	1480	2	1482	2	1484	2	1486	2	1488	2	1490	2	1492	2	1494	2	1496	2	1498	2	1500	2	1502	2	1504	2	1506	2	1508	2	1510	2	1512	2	1514	2	1516	2	1518	2	1520	2	1522	2	1524	2	1526	2	1528	2	1530	2	1532	2	1534	2	1536	2	1538	2	1540	2	1542	2	1544	2	1546	2	1548	2	1550	2	1552	2	1554	2	1556	2	1558	2	1560	2	1562	2	1564	2	1566	2	1568	2	1570	2	1572	2	1574	2	1576	2	1578	2	1580	2	1582	2	1584	2	1586	2	1588	2	1590	2	1592	2	1594	2	1596	2	1598	2	1600	2	1602	2	1604	2	1606	2	1608	2	1610	2	1612	2	1614	2	1616	2	1618	2	1620	2	1622	2	1624	2	1626	2	1628	2	1630	2	1632	2	1634	2	1636	2	1638	2	1640	2	1642	2	1644	2	1646	2	1648	2	1650	2	1652	2	1654	2	1656	2	1658	2	1660	2	1662	2	1664	2	1666	2	1668	2	1670	2	1672	2	1674	2	1676	2	1678	2	1680	2	1682	2	1684	2
---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	-----	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---

760